

3. Majú články 62 a 63 smernice 2006/112 priamy účinok?

(¹) Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1).

Odvolaie podané 24. januára 2012: Idromacchine Srl a i. proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 8. novembra 2011 vo veci T-88/09, Idromacchine Srl a i./Komisia

(Vec C-34/12 P)

(2012/C 89/23)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolaie: Idromacchine Srl, Alessandro Capuzzo, Roberto Capuzzo (v zastúpení: W. Viscardini a G. Donà, advokati)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy

— čiastočne zrušiť rozsudok Všeobecného súdu (štvrtá komora) vyhlásený 8. novembra 2011 vo veci T-88/09 v rozsahu, v akom:

neuznal majetkovú ujmu spôsobenú spoločnosťou Idromacchine,

uznal len nepatrnú nemajetkovú ujmu spôsobenú Idromacchine,

neuznal nemajetkovú ujmu spôsobenú A Capuzzovi a R. Capuzzovi,

a z toho dôvodu prijať návrhy odvolateľov, tak ako ich formulovali na prvom stupni.

— zaviazať Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaie poukazuje na tieto nesprávne právne posúdenia Všeobecného súdu:

1. zjavne nesprávne posúdenie vyplývajúce z procesných úkonov, keďže Všeobecný súd usúdil, že zistenie nepravdivosti porušenia právnych predpisov pripísaného Idromacchine nie je predmetom žaloby;

2. nedostatočné a teda nesprávne odôvodnenie týkajúce sa zamietnutia výhrad vzťahujúcich sa na porušenie zásady náležitej starostlivosti a zásady dodržiavania práva na obranu;

3. zjavné skreslenie procesných úkonov, skutkových okolností a dôkazov týkajúcich sa majetkovej ujmy — Porušenie pravidiel týkajúcich sa dôkazného bremena — Vady odôvodnenia;

4. porušenie povinnosti odôvodnenia, zásady proporcionality a zásady zákazu diskriminácie a odopretie spravodlivosti v súvislosti s kritériami vyčíslenia náhrady nemajetkovej ujmy priznanej Idromacchine;

5. porušenie zásady zákazu diskriminácie, nedostatok odôvodnenia, zjavná vecná nepresnosť vyplývajúca z procesných úkonov v súvislosti s odmietnutím priznania náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej A Capuzzovi a R. Capuzzovi.

Odvolaie podané 25. januára 2012: Plasticos Españoles, S.A. (ASPLA) proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) zo 16. novembra 2011 vo veci T-76/06, ASPLA/Komisia

(Vec C-35/12 P)

(2012/C 89/24)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolaie: Plasticos Españoles, S.A. (ASPLA) (v zastúpení: E. Garayar Gutiérrez a M. Troncoso Ferrer, advokáti)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

— vyhlásiť odvolanie za prípustné,

— zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 16. novembra 2011 vo veci T-76/06, ASPLA/Komisia,

— subsidiárne podstatne znížiť výšku Komisiou uloženou Všeobecným súdom Európskej únie potvrdenou pokuty s prihliadnutím na požiadavky vyvozené zo zásad proporcionality, rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie,

— zaviazať Komisiu na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania.

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

1. **Prvý odvolací dôvod** vychádza z porušenia článku 101 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) a judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa tohto ustanovenia a pojmu „jediné a pretrvávajúce porušenie“, ako aj z porušenia procesných predpisov uplatniteľných v oblasti dôkazného bremena a posúdenia dôkazov.

Napadnutý rozsudok obsahuje nesprávne posúdenie dôkazov predložených Komisiou na podporu uplatnenia pojmu „jediné a pretrvávajúce porušenie“ voči ASPLA, a to vo vzťahu k jej údajnému podielu na protiprávnych postupoch týkajúcich sa odvetvia otvorených vriec a blokových vriec, ako aj vo vzťahu k otázke, či ASPLA vedela o protiprávnom konaní, ku ktorému dochádzalo v podskupinách, ktorých účastníkmi nebola, a o tom, že takéto konanie je súčasťou „celkového kolúzneho plánu“.

2. **Druhý odvolací dôvod** vychádza z nesprávneho právneho posúdenia pri konštatovaní oneskorenosti tvrdenia o nepresnosti týkajúcej sa údajov o obratoch, ktoré boli zohľadnené pri stanovení pokuty, ktorá bola ASPLA uložená. Subsidiárne sa uvedené tvrdenie priamo spája s otázkou verejného poriadku, ktorej neposúdenie zo strany Všeobecného súdu tiež predstavuje nesprávne právne posúdenie.

Vo vzťahu k hlavnému odvolaciemu dôvodu odvolateľka uvádza, že omyl na strane Všeobecného súdu spočíva v tom, že dané tvrdenie nepredstavuje nový odvolací dôvod, ale rozšírenie už existujúceho odvolacieho dôvodu, a v tom, že pri výpočte výšky pokuty bol použitý obrat skupiny Grupo Armando Álvares, a nie obrat spoločnosti ASPLA.

Pokiaľ ide o subsidiárny odvolací dôvod, odvolateľka uvádza, že podstatou nesprávneho právneho posúdenia je to, že Všeobecný súd neposúdil rozsah povinnosti uviesť odôvodnenie uloženej Komisii v súvislosti s metódou výpočtu základnej čiastky pokuty uloženej spoločnosti ASPLA.

Odvolicie podané 25. januára 2012: Armando Álvarez, S.A. proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) zo 16. novembra 2011 vo veci T-78/06, Álvarez/Komisia

(Vec C-36/12 P)

(2012/C 89/25)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Armando Álvarez, S.A. (v zastúpení: E. Garayar Gutiérrez a M. Troncoso Ferrer, advokáti)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľa

— vyhlásiť odvolanie za prípustné,

— zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 16. novembra 2011 vo veci T-78/06, Álvarez/Komisia, a v dôsledku toho aj rozhodnutie Komisie K(2005) 4634 v konečnom znení z 30. novembra 2005 vo veci KOMP/F/38.354, v rozsahu, v akom sa týka určenia zodpovednosti Armando Álvarez, S.A.,

— zaviazat Komisiu na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania.

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

1. **Hlavný odvolací dôvod** vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a z porušenia práva na obhajobu pri skúmaní, či možno určiť, že za porušenie je zodpovedný odvolateľ.

Všeobecný súd konštatoval zodpovednosť Armando Álvarez za porušovanie ako priameho účastníka kartelu, pričom vychádza nielen z nových dôvodov, ale aj z dôvodov pre založenie zodpovednosti, ktoré sa odlišujú od dôvodov uvedených v napadnutom rozhodnutí. Na druhej strane Všeobecný súd zamietol tvrdenia odvolateľa s tým, že nepostačujú na vyvrátenie domnienky o tom, že Armando Álvarez skutočne vykonával vplyv na svoju dcérsku spoločnosť. V rozhodnutí Komisie nie je uvedená žiadna domnienka týkajúca sa toho, že odvolateľ skutočne vykonával kontrolu dcérskej spoločnosti, z dôvodu čoho tejto dezinterpretácii nezodpovedala žiadna domnienka a dôkazné bremeno znášala v celom rozsahu Komisia.

Postupujúc takto, sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho uplatnenia pojmov účasti na porušení a pripísateľnosti porušenia a porušil práva odvolateľa na obhajobu.

2. **Subsidiárny odvolací dôvod** vychádza z absencie odôvodnenia v súvislosti s tvrdeniami týkajúcimi sa neexistencie skutočnej kontroly spoločnosti ASPLA zo strany Armando Álvarez.

Subsidiárne a pokiaľ by mala byť prijatá hypotéza o priamej pripísateľnosti konania v rozpore s článkom 101 ZFEÚ spoločnosti Armando Álvarez a uplatnená domnienka o zodpovednosti vo vzťahu materskej a dcérskej spoločnosti, čo nie je v danom prípade splnené, Všeobecný súd sa obmedzil na konštatovanie, že tvrdenia, ktoré uvádza Armando Álvarez nespochybujú záver o jeho zodpovednosti, bez toho, aby vykonal posúdenie tvrdení, ktoré boli skutočne predložené v návrhu na zrušenie. Preto je rozsudok Všeobecného súdu zjavne neodôvodnený.